

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. ledna 2025 v trestní věci odsouzeného **V.V.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, o návrhu na povolení obnovy řízení,

takto:

Podle § 284 odst. 1 trestního řádu **se povoluje** obnova řízení, které skončilo rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, č. j. 1 T 8/2018-1390, a v důsledku toho se napadený rozsudek ruší v celém rozsahu a spolu s ním další rozhodnutí, která na něj obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Brně obdržel dne 21. 2. 2024 návrh na povolení obnovy řízení odsouzeného V.V., a to trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 8/2018 na základě obžaloby Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka v Jihlavě sp. zn. 4 KZV 18/2017. Vzhledem k obsáhlosti podaného návrhu soud na tomto místě vyzdvihne stěžejní argumentaci odsouzeného a popisem skutkového děje se bude podrobně, pro jeho rozsáhlost a složitost, zabývat samostatně v navazující části textu odůvodnění. Odsouzený v návrhu popsal procesní vývoj obou trestních a uvedl, že trestní věc sp. zn. 1 T 8/2018, dále pro zjednodušení označována jako „FVE L.“, již byla pravomocně skončena, když byla rozsudkem ze dne 10. 9. 2021 ve vztahu k odsouzenému schválena dohoda o vině a trestu a byl mu uložen souhrnný trest, a zbývající dva spoluobžalovaní, F.R. a právnická osoba PO1. byli nejprve samostatným rozsudkem uznáni vinnými a následně došlo k jejich pravomocnému zproštění. Dále uvedl, že souběžně s touto trestní věcí bylo u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43 T 5/2018 proti odsouzenému a spoluobžalovaným F.R. a L.K. vedeno trestní řízení na základě obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno sp. zn. 3 VZV 2/2016 pro téměř totožné jednání, avšak ohledně jiné elektrárny, dále je věc pro zjednodušení označována jako „FVE P.“, přičemž v této věci došlo ke zproštění odsouzeného i obou spoluobžalovaných.
2. V důsledku zproštění odsouzeného ve věci FVE P. však došlo podle odsouzeného k tomu, že v rozsudku o schválení dohody o vině a trestu ve věci FVE L. je ponechán souhrnný trest zahrnující i trestnou činnost týkající se FVE P., pro kterou byl odsouzený zproštěn. Odsouzený uvedl, že za této situace uložený souhrnný trest za skutek, pro který byl následně pravomocně zproštěn, je v rozporu se zásadou *nullum crimen sine lege* a odůvodňuje obnovu řízení, když to lze považovat za skutečnost soudu dříve neznámou, která může mít za následek jiné rozhodnutí o trestu. Současně však lze podle odsouzeného spatřovat i splnění podmínek pro jiné rozhodnutí o vině, když ve věci FVE P. byl odsouzený obžaloby zproštěn, Vrchní soud v Olomouci v rámci odvolacího řízení konstatoval, že trestní věci FVE P. a L. jsou shodné a že důvody pro zrušení odsuzujícího rozsudku ohledně FVE L. prospívají i odsouzenému V.. Nebylo však formálně možné uplatnit zásadu *beneficium cohaesionis* i ve vztahu k odsouzenému, a to z důvodu že byl uznán vinným samostatným rozsudkem, kterým došlo ke schválení dohody o vině a trestu, rozdílně od spoluobžalovaných F.R. a právnické osoby PO1. Závěrem odsouzený poukázal na skutečnost, že v obou trestních věcech došlo ke zproštění obžalob ve vztahu ke všem spoluobžalovaným, vyjma věci FVE L., kde bylo jeho odsouzení zachováno s ohledem na uzavření dohody o vině a trestu a formální nemožnost aplikace zásady podle § 261 trestního řádu. S ohledem na to tedy odsouzený

navrhl, aby soud povolil obnovu řízení sp. zn. 1 T 8/2018 ve vztahu k odsouzenému a zrušil rozsudek ze dne 10. 9. 2021, č. j. 1 T 8/2018-1390 a na něj obsahově navazující rozhodnutí.

3. Nejprve soud považuje pro účely přehlednosti celé projednávané věci popsat procesní vývoj trestních věcí. Odsouzený V.V. byl před podáním obžalob v uvedených trestních věcech odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Č.B., pobočka T. ze dne 26. 5. 2016, sp. zn. 9 T 2/2015 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 1. 2017, sp. zn. 5 T 69/2016. Následně byla ke Krajskému soudu v Brně podána obžaloba ve věci FVE L. proti obviněným V. V., F. R. a právnické osobě PO1. vedená pod sp. zn. 1 T 8/2018, a to pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Souběžně s tímto řízením bylo u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43 T 8/2018 vedeno trestní řízení proti obviněným V. V., F. R. a L.K. pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku (FVE P.). Ve věci FVE P. vydal dne 9. 10. 2020 Krajský soud v Brně odsuzující rozsudek, který byl následně rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 6. 2021 ve vztahu k odsouzenému V. zrušen a nově bylo rozhodnuto o uložení souhrnného trestu za skutek, pro který byl odsouzen Krajským soudem v Č.B.. O odvolání zbývajících dvou spoluobžalovaných F.R. a L.K. bylo rozhodnuto rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 6. 2021, proti kterému následně podali tito dva spoluobžalovaní dovolání. Nejvyšší soud usnesením ze dne 15. 12. 2021, sp. zn. 3 T do 1171/2021 rozhodl o zrušení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, jakož i o zrušení rozhodnutí obsahově navazujících na tento rozsudek. V návaznosti na to Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. 6 To 39/2021 zrušil oba své rozsudky ohledně odsouzeného V. a dvou spoluobžalovaných a věc vrátil zpět Krajskému soudu v Brně, aby učinil nové rozhodnutí. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 9. 11. 2022, č. j. 43 T 5/2018-3416 zprostil odsouzeného V.V. a spoluobžalované F.R. a L.K. obžaloby ve věci FVE P..
4. Pokud se týká procesního vývoje trestní věci FVE L., odsouzený V. uzavřel v této věci dohodu o vině a trestu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, sp. zn. 1 T 8/2018 schválena, byly zrušeny tresty uložené rozhodnutími Krajského soudu v Č.B., pobočka T. a Vrchního soudu v Olomouci a odsouzenému byl uložen souhrnný trest v trvání 8 let, trest zákazu činnosti na dobu 6 let a peněžitý trest v celkové výši 13 500 000 Kč. Spoluobžalovaní F.R. a právnická osoba PO1. byli uznáni vinnými samostatným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2021, proti kterému tito podali odvolání. Vrchní soud v Olomouci napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu zpět, aby učinil nové rozhodnutí. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 3. 2. 2023 uznal spoluobžalované F.R. a PO1. vinnými, kdy tito podali proti rozsudku odvolání. Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 31. 8. 2023, sp. zn. 6 To 40/2023 napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že spoluobžalované F.R. a PO1. zprostil obžaloby.
5. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
6. Podle § 284 odst. 1 trestního řádu vyhově-li soud návrhu na povolení obnovy, zruší napadené rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je návrh důvodný. Zruší-li, byť i jen zčásti, výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Zruší také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbývala podkladu, a to i rozhodnutí o nestíhání podezřelého (§ 159d odst. 1), pokud bylo učiněno v návaznosti na zrušené napadené rozhodnutí.
7. Odsouzený ve svém návrhu popsal hned několik důvodů, pro které by měla být podle jeho názoru obnova řízení povolena. Soud zdůrazňuje, že návrh odsouzeného směřoval toliko k rozsudku

v trestní věci sp. zn. 1 T 8/2018, kterým byla schválena dohoda o vině a trestu. Odsouzený nejprve uvedl skutečnosti a důkazy, které podle jeho názoru mohou ovlivnit jiné rozhodnutí soudu o trestu. Poukázal na procesní vývoj trestních věcí FVE L. a P., kdy jeho tehdejší odsouzení ve věci FVE P. vedené pod sp. zn. 43 T 5/2018 bylo přejato do výroku o trestu v rozsudku ve věci FVE L., kterým byla schválena dohoda o vině a trestu a kde byl odsouzenému uložen souhrnný trest mimo jiné i za trestnou činnost FVE P., pro kterou byl následně Krajským soudem v Brně zproštěn. Soud předně uvádí, že se ohledně této otázky s odsouzeným ztotožnil. Obnova řízení představuje nástroj sloužící k řešení mimořádných situací, ve kterých po pravomocném rozhodnutí ve věci vyšly najevo takové skutečnosti či důkazy, které odůvodňují jiné meritorní rozhodnutí věci a současně jsou příčinou nutného prolomení právní moci rozhodnutí. Soud rozhodující o návrhu na povolení obnovy řízení v takovém případě nezjišťuje ani nehodnotí správnost původního rozhodnutí, ale posuzuje toliko otázku, zda tato nová skutečnosti či důkaz, která dříve nebyla orgánům činným v trestním řízení známa, může odůvodnit jiné rozhodnutí ve věci.

8. Ze soudních rozhodnutí v trestních věcech FVE L. a P. ve shodě s tvrzením odsouzeného jednoznačně vyplývá, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, sp. zn. 1 T 8/2018 byl odsouzenému uložen souhrnný trest, který zahrnoval i trestnou činnost FVE P., pro kterou byl následně odsouzený zproštěn. Pro účely posouzení splnění podmínek pro povolení obnovy řízení přitom není na překážku, že nové skutečnosti, resp. důkazy v podobě soudních rozhodnutí vznikly až po pravomocném rozhodnutí, které je napadáno návrhem na povolení obnovy řízení. Postačí, pokud lze z těchto nových skutečností či důkazů učinit závěr o určitém stupni pravděpodobnosti či důvodném předpokladu pro možnou změnu napadeného rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že za situace, kdy byl odsouzený zproštěn pro trestnou činnost, avšak nadále existuje souhrnný trest, který zahrnuje i tuto zproštěnou trestnou činnost, jedná se jednak o novou skutečnost, která v době vydání původního rozhodnutí nebyla soudu známa (resp. ani nemohla být), jednak je vysoce pravděpodobné, že na základě této skutečnosti může dojít k jinému rozhodnutí ve věci. Ze shora označených soudních rozhodnutí vyplývá, že za trestnou činnost, pro kterou byl odsouzený odsouzen Krajským soudem v Č.B., pobočka T., mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 let. Souhrnný trest, který byl odsouzenému původně uložen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 6. 2021, sp. zn. 6 To 1/2021 v souvislosti s FVE P., byl ve výměře 7 let a 6 měsíců. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, sp. zn. 1 T 8/2018 byl odsouzenému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let. S ohledem na to je tedy podle závěru soudu vysoce pravděpodobné, že pokud by již v době jednání o uzavření dohody o vině a trestu existovalo rozhodnutí, kterým byl odsouzený V. zproštěn obžaloby pro věc FVE P., došlo by k uložení souhrnného trestu ve výrazně nižší výměře. Za této situace dospěl soud k závěru, že existence uvedených soudních rozhodnutí je novou skutečností, resp. důkazem, které dříve nebyly soudu známy a které odůvodňují, že původně uložený trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu, pro který byl odsouzený V. rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, sp. zn. 1 T 8/2021 odsouzen.
9. Odsouzený v návrhu dále poukázal na skutečnosti, které podle jeho názoru odůvodňují jiné rozhodnutí o vině. Jiné rozhodnutí o vině předpokládá, že by na základě uplatněných novot byl vyneseno jiné výroky o vině, např. namísto odsuzujícího zprošťující a naopak. Soud se i v tomto směru s odsouzeným ztotožnil a přistoupil ke zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, sp. zn. 1 T 8/2018 i ohledně otázky viny odsouzeného V.V., a to z následujících důvodů. Vrchní soud v Olomouci v rozhodnutí ze dne 31. 8. 2023, sp. zn. 6 To 40/2023, kterým zprostil spoluobžalované F.R.a PO1. ve věci FVE L., konstatoval, že důvody pro zrušení odsuzujícího rozsudku, kterým byla schválena dohoda o vině a trestu, prospívají i odsouzenému V., nicméně zásadu *beneficium cohesionis* není možné formálně aplikovat, jelikož byl odsouzený uznán vinným jiným rozsudkem než zbývajících dva spoluobžalovaní. Soud k tomu uvádí, že odsouzený v dané věci uzavřel dohodu o vině a trestu a v řízení před soudem tedy nebylo prováděno dokazování. Souběžně s odsouzeným byli ve věci trestně stíháni spoluobžalovaní F.R.a

právnícká osoba PO1., tito neuzavřeli dohodu o vině trestu a ve věci bylo k otázce viny těchto spoluobžalovaných prováděno rozsáhlé dokazování, a to v době až po odsouzení V. Uvedení spoluobžalovaných byli nejprve samostatným rozsudkem uznáni vinnými, avšak následně Vrchní soud v Olomouci v rámci odvolacího řízení odsuzující rozsudek zrušil a sám rozhodl o zproštění těchto spoluobžalovaných. V rámci odůvodnění tohoto rozsudku mimo jiné vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1171/2021, které se týkalo trestní věci FVE P., přičemž sám poukázal na významnou skutkovou podobnost, ne-li totožnost trestních věcí FVE P. a L..

10. Ve věci FVE L. směřovalo dokazování především k tomu, zda něco objektivně bránilo tomu, aby byla fotovoltaická elektrárna L. dokončena v roce 2010 nebo zda došlo k dokončení uvedené elektrárny proti vůli odsouzeného V.. Z dokazování provedeného ve věci spoluobžalovaných F.R.a PO1. přitom vyplynulo, že k ničemu takovému nedošlo, naopak bylo prokázáno, že objektivní důvody pro dokončení elektrárny L. do roku 2010 dány byly a v prosinci 2010 bylo realizováno její připojení k síti a zahájen provoz. Z dokazování, zejména ze svědeckých výpovědí, nevyplynulo, že by tak bylo činěno proti vůli odsouzeného V. nebo že by tento činil nějaké kroky, aby ke zprovoznění elektrárny do konce roku 2010 nedošlo. Za hlavního pachatele byla v této věci označena právnícká osoba PO1, jejímž jednatelem byl v dané době odsouzený V. a kterému bylo jednání této právnícké osoby přičítáno. Byl-li na základě provedeného dokazování v trestní věci FVE L. vyloučen úmysl PO1. coby hlavního pachatele a došlo ke zproštění obžaloby této právnícké osoby a F.R., jedná se podle závěru soudu o novou skutečnost, která nebyla v době rozhodování věci odsouzeného V.V. soudu známa, a která může, ve spojení i s dalšími skutečnostmi, které vyšly v rámci provedeného dokazování najevo, vysoce pravděpodobně a zásadním způsobem odůvodňovat v naznačených směrech jiné rozhodnutí o vině odsouzeného V.
11. Z těchto důvodů tedy soud dospěl k závěru, že jsou v dané věci splněny podmínky pro povolení obnovy řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, jelikož vyšly najevo skutečnosti, resp. důkazy, které byly soudu dříve neznámé, a které mohou samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině a trestu odsouzeného V.V. tak, jak stanoví § 278 odst. 1 trestního řádu. Soud proto podle § 284 odst. 1 trestního řádu povolil ve prospěch odsouzeného V.V. obnovu řízení, které skončilo rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2021, č. j. 1 T 8/2018-1390, a v důsledku toho zrušil tento rozsudek v celém rozsahu a spolu s ním další rozhodnutí, která na něj obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. V novém řízení bude nutné se při dokazování zaměřit, obdobně jako v případě spoluobžalovaných F.R.a PO1., na to, zda něco objektivně bránilo tomu, aby byla elektrárna L. dokončena do konce roku 2010, respektive zda odsouzený V. činil nějaké kroky směřující k tomu, aby k dokončení elektrárny L. do konce roku 2010 nedošlo.
12. Závěrem soud uvádí, že se zabýval otázkou, zda není namístě výše naznačená pochybení projednat prostřednictvím institutu stížnosti pro porušení zákona, avšak dospěl k závěru, že je v tomto případě důvodné realizovat povolení obnovy řízení, jelikož nastíněné skutkové nedostatky mohou mít odůvodnění v nových důkazech nebo skutečnostech dříve neznámých, a nejsou důsledkem vadného právního posouzení nebo vadného postupu řízení, kde by stížnost pro porušení zákona připadala do úvahy. V dané věci by podle závěru soudu připadalo do úvahy podat stížnost pro porušení zákona proti výroku o trestu, nicméně s ohledem na to, že došlo z výše popsaných důvodů ke zrušení napadeného rozsudku i v otázce viny, je namístě povolit obnovu řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 7. ledna 2025

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková